Примушений вид лебедя прибрати,
вагався бог — був надто гарний птах,
тож бог несміло крила птиці вдяг.
Обманом він рішив мети сягати,-

пізнать незвідане єство земне
своїм чуттям. Йому іще незнана,
вона в прибульці вже відчула пана
і знала,— він гадає про одне:

щоб знемогла від наглої спонуки,
боронячись. Її, все слабші, руки
розняв, додолу кинувся тоді

і до коханки він припав своєї.
В цю мить, одчувши крила молоді,
став справді лебедем на лоні в неї.

Переклад М. Бажана